

[Ministeren for særlige Anliggender.]

Ulykkesforsikringslov for søfarende og efter den almindelige Krigsulykkesforsikringslov. Loven vedrørende de søfarende fører i øvrigt til, at de søfarendes efterladte faar den samme Stilling, som de efterladte efter Personer, der omfattes af Erstatningsloven.

Erstatning til de efterladte er efter Erstatningsloven fastsat saaledes, at Erstatning til Enken udgør 50 pCt. af den afdødes Aarsindtægt, altsaa højst af 8 000 Kr. Børneerstatningen udgør 15 pCt. for det første Barn og 10 pCt. for de følgende, dog saaledes, at den samlede Enke- og Børneerstatning ikke kan overstige 75 pCt. af Aarsindtægten, altsaa højst andrage 6 000 Kr. Det før omtalte Minimum for den Aarsløn, der lægges til Grund ved Beregningen, fører til, at en Enke uden Børn ikke kan faa under 2 250 Kr. aarlig og en Enke med 2 Børn ikke under 3 375 Kr. aarlig.

Administrationen af Bestemmelserne i Afsnit 1 er ganske naturligt henlagt til Direktoratet for Ulykkesforsikringen. I Forhold til det oprindelige Lovforslag er der foretaget den Ændring, at Forslaget om, at der ved Behandlingen af Sager vedrørende denne Lov skulde være 2 Repræsentanter for Frihedsbevægelsen i Ulykkesforsikringsraadet, er bortfaldet, efter at Forslagets Afsnit 1 er blevet udvidet til at gælde alle Krigsofre.

Afsnit 2 omhandler Hædersgaver.

Ved tidligere Love er der som Udtryk for Samfundets Anerkendelse og Taknemmelighed ydet Hædersgaver til Borgere, der er blevet invaliderede under en Indsats for Fædrelandet, og til efterladte efter Borgere, der ofrede deres Liv for Danmark. Saaledes gav Loven af 10. Juli 1940 Regler om Hædersgaver til efterladte efter faldne og til saarede den 9. April, og Love af 20. Marts 1940 og 9. August i Aar giver Regler om Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte som Paaskønnelse af de søfarendes Indsats under Krigen.

Paa tilsvarende Maade foreslaas det i det foreliggende Forslag, at der — som Tillæg til Invaliditets- og Dødsrerstatningerne efter Afsnit 1 — ydes Hædersgaver til dem, der som Følge af Frihedskampen blev invalideret i sværere Grad, og til de efterladte efter dem, der af samme Aarsager mistede Livet. Det maa endvidere som et Udtryk for Statens Ønske om at raade Bod paa de Ulykker, som Overgrebet mod det kommunistiske Parti og dets Medlemmer bragte over en Række danske Borgere, findes rimeligt, at der ydes en tilsvarende Hædersgave til de efterladte efter de Danske, som paa Grund af deres Tilknytning til dette Parti blev de-

porteret til Koncentrationslejre og her mistede Livet, og tillige til dem, der under tilsvarende Omstændigheder blev invalideret i sværere Grad.

Forslaget medtog i sin oprindelige Skikkelse alene de egentlige Kombattanter og Kommunisterne. Ved Forslagets Behandling i Folketinget er Kredsen blevet udvidet dels med Ofrene for Besættelsesmagtens Aktioner over for Politiet og Grænsegendarmeriet, dels med Ofrene for Clearingmordene.

Den foreslaaede Hædersgaveordning ligger fuldstændig paa Linie med de fornævnte Hædersgavelove, og Satsene er ligesom i disse fastsat til 800 Kr. aarlig for den invaliderede og for Enken og til 200 Kr. aarlig for hvert af den invalideredes eller den afdødes Børn indtil disses fyldte 18de Aar.

Afsnit 3 omhandler Godtgørelse for Lidelse og Tort i Anledning af Frihedsberøvelse.

Berettigede til denne Godtgørelse er — efter § 44 — de, der er blevet underkastet Frihedsberøvelse af danske Myndigheder i Besættelsens første Aar paa Grund af deres Virksomhed i Frihedsbevægelsen eller i Medfør af Kommunistloven; dernæst de, som blev fængslet, interneret eller deporteret af tyske Myndigheder, hvad enten denne Frihedsberøvelse skete som Følge af de paagældendes Virksomhed i Frihedskampen, deres Tilknytning til det kommunistiske Parti eller i øvrigt af nationale eller politiske Grunde eller paa Grund af deres Afstamning eller Tjenesteforhold til Politiet eller Grænsegendarmeriet. Godtgørelsen er foreslaaet fastsat til 25 Kr. pr. Uge for Frihedsberøvelse i Danmark og 50 Kr. pr. Uge, naar Frihedsberøvelsen har bestaaet i Deportation. For Frihedsberøvelse i Danmark er det sat som en Betingelse for at opnaa Godtgørelse, at Frihedsberøvelsen har varet 2 Maaneder. Denne Grænse gælder ikke, naar Frihedsberøvelsen har bestaaet i Deportation. For at fjerne mulige Fortolkningstvivelser er der under Behandlingen i Folketinget foretaget en redaktionel Ændring af § 44, Stk. 2. Det fastslaas herefter udtrykkeligt, at det for at faa Godtgørelse for gentagne Frihedsberøvelser i Danmark er tilstrækkeligt, at Frihedsberøvelserne sammenlagt har varet 2 Maaneder, og at der, naar Talen er om Frihedsberøvelse i Danmark i Forbindelse med Deportation, bortses fra Tidsgrænsen for Frihedsberøvelsen i Danmark.

Da der er talrige Eksempler paa, at Fanger i Danmark er blevet groft mishandlet og tortureret, er der aabnet Mulighed for i saadanne Tilfælde at anvende Deporta-